

Які причини страждання Єремії?



Історичний контекст



- Пророк Єремія – народився близько 650 р. до Хр. та належав до священичої родини.
- Пророкував за часів правління п'яти царів: Йосії, Йоахаза, Йоакима, Єхонії, Седекії.
- Небезпека зі сторони вавилонян та покладання на підтримку Єгипту.
- Перший прихід Навуходоносора – виселення еліти (на чолі з Єхонією) з Єрусалиму – 597 р. до Хр.
- Другий прихід Навуходоносора – 586р.до Хр. – знищення Єрусалиму та Вавилонське вигнання 586 – 536рр. до Хр.

Богословські думки



- Храм Господній не є заporукою спасіння, якщо справи народу є лукавими. Народ відкидає Бога та Його союз, звівшись зовнішнім речам. Люд хворіє на лукавство та ідолопоклонство, а тому потребує очищення.

«Не покладайтеся на слова оманні, а саме: Храм Господній! Храм Господній! Храм Господній!» Єр 7, 4
(Єр 7, 4-7).

Богословські думки



- Лжепророки та священники обманюють народ, заповідаючи мир. Вони говорять слова улесливі цареві, при звичаївшись до ледачого життя.

«Навіть пророк і священник – і ті безбожні, ба й у домі моїм знайшов я їхнє ледарство, - слово Господнє» Єр 23, 11.

Богословські думки



- Надія на спасіння та відновлення союзу з вибраним народом.

«Ось бо надходить час, - слово Господнє, - коли я зміню долю мого народу Ізраїля та Юди, - слово Господнє, - і приведу їх назад у землю, що вділив був їхнім отцям, і вони її посядуть» Єр 30, 3.

Антропологічні аспекти

- Чутливість та небайдужість пророка за народ. Очевидно, пророк просить Господа помилувати народ, проте у відповідь отримує:

«Ти, отже, не заступайся за народ цей, не благай і не молися за них ревно, не наполягай на мене, бо я не вислухаю тебе» Єр 7, 16.

Антропологічні аспекти

- Людські переживання та щирість:

«Я став посміховищем щоденним, кожний глузує з мене» Єр 20, 7.

Антропологічні аспекти

- Прагнення відплати ворогам та грішникам:

«Ти знаєш усе, Господи! Згадай мене, навідайся до мене й відплати моїм гонителям за мене» Єр 15,15.

«Чому доля безбожників щаслива, і всім віроломним добре ведеться?» Єр 12, 1б.

Причини страждання



- Поневолення рідного народу вавилонянами:

«Ой моє нутро, моє нутро! Умліваю я. Ой оболони мого серця! Серце ниє у мене. Ніяк не змовчу, бо звук сурми, душе моя, почула єси, військовий сполох. Нещастя за нещастям звістують, спустошено цілу країну» Єр 4, 19-20а

Причини страждання



- Лукавство Юдеї, нехтування союзом, ідолопоклонство народу, яке зневажає Бога. Перехід у формальне сприйняття жертвоприношень та храму.

«Гріх Юди – різцем залізним записаний, зубцем алмазним вирізьблений на таблиці їхнього серця і на рогах їхніх жертовників» Єр 17, 1.

Причини страждання



- Відчуття відкинутості, соціальної ексклюзії:

«Ой горе мені, моя нене, що ти вродила мене,
чоловіка, з яким сперечаються і сваряться у цілій
країні» Єр 15,10

«Ти ввів мене в оману, о Господи, і я дав себе ввести в
оману. Схопив єси мене, подужав. Я став
посміховищем щоденним, кожен глузує з мене» Єр
20, 7.

Отже,



- Відчуваючи внутрішні та зовнішні страждання, проклинаючи день, в який прийшов на світ, взиваючи до Бога про справедливість, все ж Єремія взивав:

«Співайте Господеві, хваліте Господа, бо він рятує душу вбогого з рук лиходіїв» Єр 20, 13.

Підготувал

и:



-
- Уляна Кахнич
 - Наталія Гривнак
 - Павло Катрич
 - Едуард Бердник